

- Павила си сердце-то ми, съ едно отъ
очи-тъ си,
Съ едно огърлие на шѣх-тѣх си.
10 Колько е хубава твоя-та любовь, сестро
моя, невѣсто!
*Колько по добра отъ вино-то е твоя-та
любовь,
И благовоніе-то на твои-тъ масти повече
отъ всички-тъ ароматы!
11 Устны-тъ ти, невѣсто, капжтъ *като* ме-
день сотъ:
*Медъ и млѣко *има* подъ языкъ-тъ ти:
И благовоніе-то на дрехы-тъ ти *като
благоуханіе-то на Ливанъ.
12 Градина затворена е сестра ми, невѣ-
ста-та;
Изворъ затворенъ, источникъ запечатанъ.
13 Твои-тъ лѣторасли сѣхъ рай отъ нарове,
Съ избранни плодове, кипрь съ нардъ:
14 Нардъ и шафранъ: трѣсетъ и корица,
Съсъ всички-тъ дървѣя на ливанъ,
Смирна и алой съсъ всички-тъ най-пер-
вы ароматы:
15 Источникъ на градины,
*Кладець на живж водж, и поточки
отъ Ливанъ.
16 Стани, Сѣвере: и ела, Юже:
Повѣй въ градинж-тѣхъ ми,
Да потекжтъ ароматы-тъ ѣ.
*Да дойде възлюбленный ми въ гради-
нж-тѣхъ си,
И да аде изрядны-тъ си плодове.

ГЛАВА 5.

- 1 *Дойдохъ въ градинж-тѣхъ си, сестро моя,
невѣсто:
Обрахъ смириж-тѣхъ си съ ароматы-тъ си:
*Ядохъ сотъ-тъ си съ медъ-тъ си:
Пихъ вино-то си съ млѣко-то си:
Яждте, *пріятели:
Пійте, ѣй, изобилно пійте, възлюбленни.
2 Азъ спїѣхъ, но сердце-то ми е будно:
Гласъ-тъ на възлюбленный-тъ ми *хлопа:
Отвори ми, сестро моя, любезна моя,
Гълъбице моя, съвършенна моя,
Защото глава-та ми ся напълни съ росж,
Косы-тъ ми съ ноцны капкы.
3 Съблѣкохъ дрѣхж-тѣхъ си: какъ да ѣхъ об-
лѣкж?
Омыхъ нозѣ-тъ си: какъ да ги окалямъ?
4 Возлюбленный ми проврѣ рѣжж-тѣхъ си
прѣзъ дупкж-тѣхъ на *рата-та*,
И сердце-то ми ся смути за него.
5 Азъ станжхъ да отворїхъ на възлюблен-
ный-тъ си:
И отъ рѣцѣ-тъ ми калѣше смирна,
И отъ пыреты-тъ ми избранна смирна
Вързъ държжж-тѣхъ на ключелницж-тѣхъ.

- 6 Азъ отворихъ на възлюбленный-тъ си,
Но възлюбленный-тъ ми ся оттегли, оти-
де си:
Душа-та ми примрѣ въ говореніе-то му:
Потърсїхъ го, и го не намѣрихъ:
*Повыкахъ го, и не ми отговори:
7 *Намѣрихъ мя стражи-тъ, които обо-
ждатъ градъ-тъ,
Бїхж мя, ранихж мя:
Стражи-тъ на стѣны-тъ отнехж отъ ме-
не покрывало-то ми.
8 Заклѣвамъ вы, Іерусалимскы дщери,
Ако намѣрите възлюбленный-тъ ми, да
му кажете
Че съмъ ранена отъ любовь.
9 Що различава твой-тъ възлюбленный отъ
другъ възлюбленъ,
*О ты прѣкрасна между жены-тъ?
Що различава отъ другъ възлюбленъ
твой-тъ възлюбленный,
Та ны заклѣвашъ ты така?
10 Возлюбленный мой е бѣлъ и румень,
Личи и между десеть тыщы.
11 Глава-та му е злато опытанно:
Косы-тъ му сѣхъ разрѣсены, черны както
гарванъ:
12 *Очи-тъ му както на гълъбѣ върху по-
тоцы-тъ на воды-тъ,
Омыты въ млѣко, и сѣдятъ *като много-
цѣнны каменїе* въ гнѣзда-та си:
13 Ланиты-тъ му като лѣхы отъ ароматы,
*Като *сѣждове отъ благовонны саденїя:
Устны-тъ му сѣхъ крїнове,
Отъ които капе избранна смирна:
14 Рѣцѣ-тъ му златни пырстенїе,
Споени съ хрисолїеъ:
Коремъ-тъ му слоеново издѣліе, укра-
сено съсъ сапѣиры.
15 Лыста-та му мраморни стѣлпове,
Утвердени на стояла отъ чисто злато:
Видѣ-тъ му като Ливанъ,
Изящень като кедрове:
16 Уста-та му сѣхъ услажденїе,
И той всичкый е рачителень:
Той е възлюбленный-тъ ми, и той е прїя-
тель-тъ ми,
О Іерусалимскы дщери.

ГЛАВА 6.

- 1 *Дѣ отиде твой-тъ възлюбленъ,
О ты прѣкрасна между жены-тъ?
Дѣ ся върхъ твой-тъ възлюбленъ?
Да го търсимъ и ный съ тебе.
2 Мой-тъ възлюбленный слѣзе въ гради-
нж-тѣхъ си,
Въ лѣхы-тъ на ароматы-тъ,
За да пасе въ градины-тъ, и да бере
крїнь.

к Гл. 1; 2.

л Прїт. 24; 13, 14. Гл. 5; 1.

м Быт. 27; 27. Осїа 14;

6, 7.

н Іоан. 4; 10, 7; 38.

о Гл. 5; 1.

п Гл. 4; 16.

б Гл. 4; 11.

с Лук. 15; 7, 10. Іоан. 3; 29.

д 15; 14.

е Откр. 3; 20.

ж Гл. 3; 1.

з Гл. 3; 3.

ж Гл. 1; 8.

з Гл. 1; 15, 4; 1.

и Или стѣлпове.

а Гл. 1; 8.